

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/114/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1513010500
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Zelenayová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1513010500.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Ivety Zelenayovej a sudcov JUDr. Magdalény Blažovej a JUDr. Kamila Ivánka, v trestnej veci obžalovaného B. C., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr.zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/75/2013 z 29.04.2014, na verejnom zasadnutí konanom dňa 01. októbra 2014 v Bratislave takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/ ods. 3 Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celej odsudzujúcej časti.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný

T.. B. C., nar. XX.XX.XXXX/XXXX v M., trvale bytom
C. č.XXXX/XX, K.

o d s u d z u j e

podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. a § 56 ods. 1 Tr. zák. k peňažnému trestu vo výmere 160,- /stošesťdesiat/ euro.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený stanovuje sa obžalovanému náhradný trest odňatia slobody 1 /jeden/ mesiac.

V ostatnej časti napadnutý rozsudok zostáva nedotknutý.

o d ō v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/75/2013 z 29.04.2014 bol obžalovaný T.. B. C. uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr.zák. na skutkovom základe, že

-dňa 18.07.2011 v čase o 18,05 hod. v K. v mestskej časti O. na G. námestí č. 1, v priestoroch predajne K. (prevádzka 113), odcudzil kečup zn. Heinz Fit v hodnote 1,99 €, zubnú kefku zn. Oral Proexpert v hodnote 3,59 € a zubnú kefku zn. Parodontax v hodnote 3,65 € a to tak, že uvedený tovar vybral z regálov, zubné kefky si vložil do pravého vrečka nohavíc a fľašu kečupu si vložil pod tričko za pás nohavíc a následne bez zaplatenia tohto tovaru prešiel cez pokladničnú zónu a pri snahe opustiť priestory predajne bol zadržaný pracovníkom bezpečnostnej služby,

-v prípade, že by odcudzený tovar nebol vrátený do predaja, spôsobil ju poškodenej spoločnosti K. spol. s.r.o., so sídlom v K. na K. ulici č. XX/A, škodu vo výške 9,23 €.

-obvinený sa tohto konania dopustil napriek tomu, že dňa 25.03.2011 bol uznaný vinným zo spáchania priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zák. č. 372/90 Zb. o priestupkoch v platnom znení, za čo mu bola uložená bloková pokuta vo výške 30 €,

Za to bol odsúdený podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 18 /osemnásť/ mesiacov.

Podľa § 58 ods. 1 písm. a), § 59 ods. 1 Tr. zák. súd výkon uloženého trestu mu podmienienečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 4 /štyri/ roky.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 5T/72/2011 zo dňa 11.09.2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej pätnásťdňovej lehote podal odvolanie obžalovaný T. B. C., ktoré následne prostredníctvom obhajcu odôvodnil tým, že jeho odvolanie smeruje proti výroku o vine a treste, ktoré odôvodňuje tým, že podľa neho okresný súd správne zistil skutkový stav veci, avšak tento nesprávne právne posúdil, keď ho uznal za vinného v zmysle obžaloby, nakoľko jeho vina nebola jednoznačne a náležite preukázaná, teda že by sa dopustil prečinu krádeže, že nesprávne vyhodnotil všetky vyprodukované dôkazy a neprihliadol na základnú zásadu trestného konania in dubio pro reo. Uviedol, že od počiatku popiera spáchanie prečinu, ku ktorému sa už viackrát vyjadril, nielen v prípravnom konaní, ale aj v podanom odpore proti trestnému rozkazu. Necíti sa byť vinným, pretože krádež nespáchal a zrejme došlo k nedorozumeniu medzi ním a SBS-károm. Žiadny tovar neukradol, za tovar chcel zaplatiť, že SBS-károm bol zadržaný ešte pred pokladničnou zónou, pričom po zadržaní ho SBS-kár zobral do skladu, kde od neho pýtal peniaze, nakoľko v opačnom prípade zavola políciu. Pri sebe mal 37,- eur, peniaze mu odmietol dať, nakoľko chcel tovar riadne kúpiť a zaplatiť pri pokladni. Pod nátlakom mu dal podpísať nejaký záznam, jeho kópiu mu odmietol dať a preto nevie o aký záznam išlo. Už za predchádzajúceho obhajcu žiadal zabezpečenie kamerových záznamov, ktoré by preukázali jeho tvrdenia, ktoré neboli zabezpečené, ale nie je jeho chybou. Považuje to za pochybenie orgánov činných v trestnom konaní. Navyše tieto mali byť, ako pred, tak aj za pokladničnou zónou, čo považuje za dôvod, prečo neboli dodané a potvrdili by jeho obhajobu. Existenciu videokamier potvrdila svedkyňa Z., avšak tieto nedoložila, ani po ich vyžiadaní, jeho predchádzajúcim obhajcom. Svoje zadržanie si vysvetľuje, že v tom čase mal veľkú bradu a SBS-kár si ho mohol zmýliť s nejakým bezdomovcom, ktorý chodí do obchodu kradnúť. On je však invalidný dôchodca a ťažko zdravotne postihnutý. Už pri prvom vypočutí žiadal vypočutie pokladníčky, ktorá bola svedkyňou incidentu, avšak vyhovené mu nebolo a že už dozorujúci prokurátor žiadal o doplnenie vyšetrovania, nebol zabezpečený kamerový záznam ani vypočutá pokladníčka. Navrhol preto, nakoľko jeho vina nebola jednoznačne a náležite preukázaná, vyhovieť jeho odvolaniu s tým, aby odvolací súd sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por., v zmysle zásady in dubio pro reo, ho spod obžaloby oslobodil podľa § 285 písm. a/ Tr. por.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, ktoré sa vykonalo v neprítomnosti splnomocnenej zástupkyne spoločnosti K. a po doplnení dokazovania oboznámením pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 0T/196/2011, obhajca obžalovaného v konečnom návrhu poukázal na dôvody podrobne rozvedené v písomnom odôvodnení odvolania, pričom opätovne upriamil pozornosť na to, že obžalovaný skutok nespáchal, tovar chcel riadne zaplatiť, bol zadržaný pred pokladničnou zónou a v danom prípade sa jedná o klasický prípad, v prípade pochybností v prospech obžalovaného. Navrhol preto podľa písm. a/ § 285 Tr. por. oslobodiť ho spod obžaloby.

Prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť

Obžalovaný na záver uviedol, že zotrváva na dôvodoch svojho odvolania, že od začiatku tvrdí, že skutok nespáchal, že bol zadržaný pred pokladničnou zónou, žiadal kamerový záznam a vypočut' pokladníčku, pričom nič z toho sa nestalo a že je nevinný.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.), primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal (mohol podať) odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil pritom, že odvolanie obžalovaného je sčasti dôvodné.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že povinnosťou odvolacieho súdu na základe revízneho princípu, determinovaným uvedeným ustanovením, je preskúmanie len tých výrokov, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a preskúmanie správnosti konania, ktoré predchádzalo týmto napadnutým výrokom rozsudku. Výnimkou z uvedenej zásady a to, že odvolací súd musí prihliadnuť aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku, t.j. dovolania.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že pred súdom prvého stupňa boli vykonané na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu veci, v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto okresný súd správne vyhodnotil tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Skutkové zistenie súdom prvého stupňa je správne a zodpovedá dokazovaniu, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní. Pri zachovaní kontradiktórnosti konania vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy potrebné pre poznanie skutkových okolností nevyhnutných pre zákonu zodpovedajúce a spravodlivé rozhodnutie o obžalobe, ktorá na obžalovaného T. B. C. bola podaná. Dôkazy pritom vyhodnotil jednotlivo, ako aj v celom ich súhrne, logickým a zároveň aj podrobne a presvedčivo odôvodneným spôsobom, ktorému z hľadiska pravidiel stanovených pre hodnotenie dôkazov nemožno nič vytknúť.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v intenciách ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. súd prvého stupňa podrobne a vyčerpávajúcym spôsobom rozviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenie a napokon tiež, akými právnymi úvahami sa riadil, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa ustanovení Trestného zákona v otázke viny obžalovaného.

Krajský súd si osvojuje skutkové závery prvostupňového súdu a v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku. Aj senát odvolacieho súdu dospel k záveru, že skutok popísaný v napadnutom rozsudku sa stal a spáchal ho obžalovaný spôsobom v ňom popísaným. Nemá preto pochybnosti, že skutkové zistenia uvedené v skutkovej vete napadnutého rozsudku sú v súlade so stavom veci a je nimi preukázané, že obžalovaný T. B. C. v kritickú dobu a nezákonným spôsobom, uvedeným v skutkovej vete napadnutého rozsudku si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý.

Obžalovaný T. B. C. počas celého konania popieral svoju vinu, že by bol kritického dňa spáchal žalovaný skutok a na svoju obhajobu uvádzal, že tovar chcel zaplatiť, že pracovník SBS nehovorí pravdu, že pokladničnú zónu neopustil, že niečo z tovaru mal v rukách a niečo vo vrecku, nakoľko v predajni nebol voľný košík. V tom čase bral psychiatrické lieky a nešiel do predajne kradnúť.

Obhajoba obžalovaného bola vyvrátená výpoveďou svedka O. M., pracovníka SBS, ktorý uviedol, že videl obžalovaného, ako držal v ruke fľašu kečupu a následne si niečo dával do vrecka nohavíc, ale fľašu s kečupom už nevidel. Keďže jeho správanie mu bolo podozrivé, rozhodol sa ho skontrolovať, pri pokladni obžalovaný zaplatil iba za ryžu a až keď vychádzal z predajne vyzval ho, aby mu ukázal obsah vreciek, z ktorých vytiahol zubné kefky a kečup mal za pásom nohavíc. Po jeho oslovení, obžalovaný s ním išiel bez slova do priestorov kancelárie. Obžalovaný sa s ním chcel dohodnúť, že

má peniaze na zaplatenie tovaru, či sa to nedá vyriešiť nejako inak a že vonku čaká na neho syn a takú hanbu si pred ním nechcel spraviť a po spísaní záznamu, čakali na políciu.

Rovnako tak bola vyvrátená aj výpoveďou splnomocnenkyne poškodenej organizácie E. Z., ktorá potvrdila že v ich predajni K. obžalovaný bez zaplatenia prešiel cez pokladničnú zónu a následne bol zadržaný pracovníkom SBS a odcudzil tak kečup HEINZ, zubnú kefku ORAL B Proexpert a zubnú kefku PARADONTAX v celkovej hodnote 9,23€. Tovar však nebol poškodený a preto bol vrátený do predajne a tak im nevznikla žiadna škoda. Priamo odcudzenie tovaru nevidela, ale bola o tom vyrozumená pracovníkmi predajne. Potvrdila, že páchatelia krádeží sú vždy zadržívaní až za pokladničnou zónou, čo je podmienkou, aby ich pracovník SBS mohol zadržať. Ku kamerovému záznamu z dňa krádeže uviedla, že tento nie je zrejme zachovaný.

Vyššie uvedené potvrdzuje aj záznam z 18.07.2011 (nie, ako zrejme nesprávne uviedol prvostupňový súd 18.07.2017!) spísaný pracovníkom SBS, svedkom M. z ktorého vyplýva, že obžalovaný s vyššie uvedeným tovarom bol zachytený za pokladničnou zónou.

V tejto súvislosti odvolací súd, vzhľadom na obhajobné prednesy a odvolacie námietky obžalovaného ohľadne zabezpečenia kamerového záznamu a výsluchu pokladníčky dodáva, že tieto pre uznanie viny obžalovaného neboli potrebné, nakoľko kamerový záznam, ak aj teoreticky bol, už nie je k dispozícii a nie je uchovaný, vzhľadom na čas spáchania skutku a poruchovosť kamier v predajni, ako vyplýva zo snahy orgánov prípravného konania. Pokiaľ obžalovaný namietal aj nevypočutie pokladníčky, odvolací súd jej výsluch pre riadne zistenie a ustálenie skutkového stavu veci nepovažoval za potrebný, nakoľko vyššie uvedené dôkazy boli dostatočné pre zistenie a ustálenie skutkového stavu veci a na preukázanie viny obžalovaného. Ani odvolací súd, rovnako ako prvostupňový súd, neuveril obhajobným prednesom obžalovaného, ktoré považoval za nevierohodné a účelové, v snahe vyhnúť sa trestnej zodpovednosti za spáchaný skutok. Aj podľa názoru odvolacieho súdu súd I. stupňa správne ustálil, že žalovaný skutok sa stal tak, ako je uvedený v napadnutom rozsudku a to na základe zákonne vykonaného dokazovania, v rámci ktorého bolo vyprodukovaných dostatok dôkazov, ktoré preukazujú skutkový stav a aj jednoznačne usvedčujú obžalovaného a preto ani neakceptoval jeho odvolacie námietky, že neprešiel cez pokladničnú zónu v predajni a že za tovar chcel zaplatiť. Reťaz usvedčujúcich dôkazov, vo vzťahu k obžalovanému je ucelená a nevzbudzuje žiadne relevantné pochybnosti o jeho vine. Obžalovaný mal možnosť, ako aj príležitosť spáchať stíhaný skutok, za páchatela ho vyslovene označili vyššie uvedení svedkovia, ktorí boli zákonným spôsobom vypočutí, pričom logickým a vierohodným spôsobom popísali všetky rozhodné okolnosti.

Pokiaľ ide o konanie na súde prvého stupňa, odvolací súd nezistil žiadne pochybenia správne, pričom správne postupoval prvostupňový súd, keď obžalovanému na jeho vlastnú žiadosť a zo zdravotných dôvodov, nakoľko predchádzajúci mu vypovedal plnomocenstvo, ustanovil z dôvodu § 37 ods. 2 Tr. por. obhajcu z radov advokátov SAK, pričom hlavné pojednávanie 29.04.2014 vykonal v jeho neprítomnosti, nakoľko obžalovaný sa síce dostavil na hlavné pojednávanie, ale výslovne požiadal, aby sa konalo v jeho neprítomnosti, čím boli splnené zákonom stanovené podmienky na takýto postup súdu.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie, aj podľa názoru odvolacieho súdu, skutok uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku sa stal a má aj všetky znaky objektívnej stránky prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zák., pretože v danom prípade boli naplnené všetky jeho formálne znaky. Prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zák. sa dopusti ten, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Formálny znak uvedený v § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zák., t.j. že bol v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý, je daný skutočnosťou že bol dňa 25.03.2011 postihnutý za drobnú krádež - priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 Zákona NR SR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (prichytený za pokladničnou zónou bez zaplatenia tovaru - 1 ks Martiny v hodnote 7,39 eur), pokutu nezaplatenou na mieste, ev. č. bloku AB 317561, vo výške 30,- eur policajtmi z OO PZ Bratislava Petržalka - sever, z čoho jednoznačne vyplýva, že tento formálny znak spĺňa. S poukazom na ustanovenie § 317 ods. Tr. por. si preto odvolací súd v celom rozsahu osvojil odôvodnenie napadnutého rozsudku, pokiaľ ide o uznanú vinu obžalovaného a odkazuje na jeho príslušnú časť, bez potreby v celom rozsahu ho opakovať.

Nakoľko odvolaním obžalovaného bol napadnutý celý prvostupňový rozsudok, povinnosťou odvolacieho súdu na základe revízného princípu, determinovaným ustanovením § 317 Tr. por., bolo aj preskúmanie celej odsudzujúcej časti napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo týmto výrokom, pričom dospel k záveru, že okresným súdom obžalovanému uložený trest odňatia slobody 18 mesiacov s odkladom na štvorročnú skúšobnú dobu za súčasného zrušenia výroku o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava V, sp.zn. 5T/72/2011 z 11.09.2012, ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, je nielen zmätočný, ale aj nezákonný.

Z vyššie uvedeného výroku napadnutého rozsudku predovšetkým vyplýva, že súd ukladal síce trest podľa § 212 ods. 2 s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. trest odňatia slobody 18 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu roky, pričom súčasne zrušil v zmysle § 42 ods.2 Tr. zák. výrok o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava V, sp.zn. 5T/72/2011 z 11.09.2012 a vzhľadom k uvedenému je zrejmé, rovnako aj z odôvodnenia rozsudku, že súd ukladal obžalovanému trest súhrnný (vzhľadom na použitie ustanovenia § 42 ods. 2 Tr. zák.), avšak tento svoj postup neuviedol použitím zákonného ustanovenia a ani slovným pomenovaním (§ 42 ods. 1 Tr. zák. - súhrnný trest) a absolútne neodôvodnil, tento svoj (chybný) postup.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest súd ukladá, ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia veci alebo trest zákazu činnosti, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%252334'&ucin-k-dni='30.12.9999'>.

Podľa § 42 ods. 3 Tr. zák. ustanovenie o súhrnnom treste sa nepoužije, ak skoršie odsúdenie je takej povahy, že sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený alebo ak skorší rozsudok bol vydaný súdom iného členského štátu Európskej únie.

Podľa § 353 ods.6 Tr. por. trestný rozkaz má povahu odsudzujúceho rozsudku. Účinky spojené s vyhlásením rozsudku nastávajú doručením trestného rozkazu obvinenému.

Odvolací súd zistil pochybenia vo výroku o treste v napadnutom rozsudku, keďže súd I. stupňa pri ukladaní trestu, okrem vyššie uvedeného, aj v rozpore so zákonom a to na základe nasledujúcich skutočností:

Najskôr bol obžalovaný T. B. C. uznaný za vinného trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 5T/72/2011 zo dňa 05.05.2011 v spojení s opravným uznesením zo 17.05.2011 z prečinu krádeže podľa § 212 ods.2 písm. f/ Tr. zák. (za skutok z 25.11.2009) a odsúdený k trestu odňatia slobody 3 mesiace podľa §§ 212 ods.2, 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 1 rok podľa §§ 49 ods. 1 písm. a), 50 ods. 1 Tr. zák. a podľa § 73 ods. 2 písm. c), ods. 4) Tr. zák. mu bolo uložené aj ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou. Tento trestný rozkaz bol obžalovanému doručený 04.07.2011.

Následne bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 0T/196/2011 zo dňa 19.12.2011, právoplatným dňa 19.12.2011 obžalovaný T. B. C. uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. (za skutok zo 16.12.2011), za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 1 rok podľa §§ 49 ods. 1 písm. a), 50 ods. 1 Tr. zák. a k trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na jeden rok podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Tento trestný rozkaz bol obžalovanému doručený 19.12. 2011.

Ako vyplýva zo skutkovej vety napadnutého rozsudku, obžalovaný T. B. C. sa mal teraz stíhaného skutku dopustiť dňa 18.07.2011, ktorý je predmetom tohto konania. Touto okolnosťou je vymedzený rámec, v ktorom je možné skúmať a aplikovať podmienky na uloženie druhu a výmery trestu, ako aj mnohosti súbehov.

S poukazom na § 353 ods. 6 Tr. por. účinky spojené s vyhlásením rozsudku nastávajú u trestného rozkazu jeho doručením obžalovanému, čo bolo na základe vyššie uvedeného chronologického postupu prvý krát dňa 04.07.2011 a to trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 5T/72/2011. Predmetný skutok obžalovaný spáchal až dňa 18.07.2011.

Nakoľko proti trestnému rozkazu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 5T/72/2011 zo dňa 05.05.2011 podal obžalovaný odpor, rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 5T/72/2011 zo dňa 11.09.2012, bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods.2 písm. f/ Tr. zák. (za skutok z 25.11.2009) a odsúdený k súhrnnému trestu odňatia slobody 5 mesiacov podľa §§ 212 ods.2, 36 písm. j), písm. l), § 38 ods. 2, ods. 3 a § 42 ods. 1 Tr. zák., výkon ktorého mu bol podmienčne odložený na skúšobnú dobu 1 rok podľa §§ 49 ods. 1 písm. a), 50 ods. 1 Tr. zák., aj k trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na jeden rok podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd súčasne zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 0T/196/2011 zo dňa 19.12.2011, právoplatný dňa 19.12.2011, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace so stanovením skúšobnej doby 1 rok, v spojení s trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na jeden rok, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad. Podľa § 73 ods. 2 písm. c), ods. 4) Tr. zák. bolo obžalovanému uložené aj ochranné psychiatrické a protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Z uvedeného na prvý pohľad zdanlivo teda vyplýva, že skutok uvedený v skutkovej vete napadnutého rozsudku, ktorý je predmetom tohto konania obžalovaný T. B. C. spáchal dňa 18.07.2011, t.j. skôr, ako mu bol doručený rozsudok Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 5T/72/2011 zo dňa 11.09.2012 a teda zdanlivo potrebný postup podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. a ukladať súhrnný trest.

Podľa rozhodnutia bývalého NS ČSSR č. 34/1965 Zbierky však ak bol obvinenému uložený súhrnný trest v zmysle § 35 ods. 2 Tr. zák. (teraz § 42 ods. 1 Tr. zák.) a neskôr bol ďalším rozsudkom uznaný vinným trestným činom, spáchaným po vyhlásení prvého rozsudku a pred vyhlásením druhého rozsudku, ktorým mu bol uložený súhrnný trest, v prípade posledného odsúdenia nejde o súbeh trestných činov, ktorý je nevyhnutným predpokladom uloženia súhrnného trestu, ale o recidívu, takže je treba uložiť samostatný trest.

Situácia uvedená v citovanom rozhodnutí bývalého NS ČSSR č. 34/1965 Zbierky nastala práve v tomto prejednávacom prípade. Obžalovaný T. B. C. bol najskôr odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 5T/72/2011 zo dňa 05.05.2011, ktorý bol obžalovanému doručený 04.07.2011 k samostatnému trestu odňatia slobody 3 mesiace s podmienčným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 1 rok, potom spáchal skutok dňa 18.07.2011 (v tomto konaní pod sp. zn. 2T/75/2013), následne bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 0T/196/2011 zo dňa 19.12.2011 odsúdený k samostatnému trestu odňatia slobody vo výmere 3 mesiace s podmienčným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 1 rok, ako aj k trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na jeden rok podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a napokon až rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 5T/72/2011 zo dňa 11.09.2012, bol odsúdený k súhrnnému trestu odňatia slobody 5 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienčne odložený na skúšobnú dobu 1 rok, ako aj k trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na jeden rok, pričom súčasne bol zrušený výrok o treste uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 0T/196/2011 zo dňa 19.12.2011.

Z uvedeného teda jednoznačne vyplýva skutočnosť, že skutok zo dňa 18.07.2011, ktorý je predmetom tohto konania, sa v žiadnom prípade nezbieha so skutkom zo dňa 25.11.2009 (uznesenie o vznesení obvinenia bolo obžalovanému oznámené 25.11.2009) a už v žiadnom prípade s odsúdením Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 5T/72/2011, ale ide o recidívu a bolo potrebné ukladať samostatný trest odňatia slobody.

Okresným súdom obžalovanému uložený podmienený trest odňatia slobody (súhrnný) 18 mesiacov s odkladom na štvorročnú skúšobnú dobu, okrem vyššie uvedeného, je aj neprimerane prísny. Odvolací súd pri zvážení všetkých relevantných okolností, vychádzal zo spôsobu počínania obžalovaného, pohnútky a motívu, na jeho konanie, pri nezistení akýchkoľvek poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 36 a § 37 Tr. zák., osoby obžalovaného a jeho doterajšieho spôsobu života, keď vzhľadom na čas spáchania skutku, sa na neho hľadí, ako by nebol súdne trestaný (na prvé odsúdenie zo 16.04.2007 platí fikcia zahladenia a na odsúdenie LG Eisenstadt z 20.04.2010 nebolo možné prihliadnuť, nakoľko vzhľadom k prechodným ustanoveniam k úpravám účinným od 1. januára 2013 podľa § 438e Tr. zák. na odsúdenie súdom iného členského štátu Európskej únie podľa § 7b ods. 2 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%25237b'&ucin-k-dni='30.12.9999'> sa neprihliada, ak nadobudlo právoplatnosť pred 1. januárom 2013.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Tr. zák. páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák. trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Vo všeobecnosti je potrebné skonštatovať, že pri ukladaní trestu musí súd vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu. Túto závažnosť určuje sám zákonodarca a to stanovením rozpätia trestnej sadzby a tým, že jednotlivé trestné činy podľa stanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia zaraďuje medzi prečiny, zločiny, prípadne obzvlášť závažné zločiny. Tomuto zaradeniu potom zodpovedá buď možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov, napríklad alternatívne, nespojené s odňatím slobody, alebo povinnosť súdu ukladať len trest odňatia slobody.

Pri predmetnom prečine krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zák., základná sadzba odňatia slobody je daná rozpätím až dva roky.

Zákonodarca v ustanovení § 34 ods. 6 Tr. zák. stanovil, že tresty uvedené v §32 <javascript: %20fZzSRInternal('30279',%20'3960978',%20'3960978',%20'4777092',%20'4777105',%20'0')> Tr. zák. možno uložiť samostatne alebo možno uložiť viac týchto trestov popri sebe. Za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd uložiť trest odňatia slobody.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osoby, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal odvolací súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému prečinu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu

Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela (retribúcia). Uloženie trestu odňatia slobody nie je

univerzálnym trestom a to ani v dobe, keď sú možnosti riešiť tresty alternatívnymi. Práve v predmetnom prípade bolo podľa názoru odvolacieho súdu potrebné tieto inštitúty trestného práva použiť.

Krajský súd, akceptujúc tak čiastočne odvolacie námietky obžalovaného ohľadne okolností a času spáchania skutku, v podstate s nespôsobením žiadnej škody dospel k záveru, že obžalovanému bude postačujúce uloženie peňažného trestu vo výmere 160,- eur, pri súčasnom nezistení ani jednej priťažujúcej ani poľahčujúcej okolnosti.

Za takéhoto stavu odvolací súd obžalovanému, s ohľadom na všetky vyššie uvedené kritériá, s prihliadnutím na jeho osobné a rodinné pomery a celkové okolnosti prípadu, sám uložil vyššie uvedený peňažný trest 160,- eur. Na základe ustanovenia § 56 ods. 1 Tr. zák. peňažný trest môže súd uložiť od 160,- eur do 331 930,- eur páchatelovi úmyselného trestného činu, ktorým získal alebo sa snažil získať majetkový prospech, nakoľko tento druh trestu a jeho výmera je vymožitelný, dostatočne a spravodlivo zohľadňuje účel trestu z hľadiska jeho individuálnej i generálnej prevencie a možno dôvodne očakávať, že ho s porozumením prijme aj spoločnosť ako trest primerane vyjadrujúci, aj morálne odsúdenie páchatel'a. Pri jeho ukladaní súd prihliadol na osobné a majetkové pomery obžalovaného, pričom by tak neurobil, ak by bolo zrejmé, že by bol nevymožitelný, na základe § 57 odsek 1 Tr. zák.

Podľa § 56 ods. 3 Tr. zák. ak to odôvodňuje výška uloženého peňažného trestu a osobné a majetkové pomery páchatel'a, môže súd rozhodnúť, že peňažný trest zaplatí odsúdený v mesačných splátkach. Súčasne určí ich výšku a lehotu v dĺžke najviac jeden rok od nadobudnutia právoplatnosti odsudzujúceho rozsudku, do ktorej musí byť peňažný trest zaplatený.

Podľa § 57 odsek 2 Tr. zák. vymožená suma peňažného trestu pripadá štátu.

Nakoľko odvolací súd ukladal peňažný trest, podľa § 57 odsek 3 Tr. zák. ak súd ukladá peňažný trest, ustanoví pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody až na päť rokov. Náhradný trest nesmie spolu s uloženým trestom odňatia slobody presahovať zákonom dovolenú hranicu trestnej sadzby. Obligatórne preto krajský súd stanovil obžalovanému pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody v trvaní jedného mesiaca, úmerne k uloženému peňažnému trestu.

Na základe vyššie uvedeného a na základe odvolania obžalovaného T. B. C., Krajský súd Bratislave zrušil napadnutý rozsudok len v celej odsudzujúcej časti a sám rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.